

[Connie Hedegaard]

fredshed med, at der nu sker en ligebehandling af samgifte pensionister med andre pensionister. Når man ser på forslaget økonomiske konsekvenser, er det jo et betydeligt beløb, der bliver brugt her, men vi finder, at der er tale om et retfærdigt forslag.

Der er en række andre små ændringer, som er positive: ændringen af reguleringen for enlige pensionister, så de fortsat slipper for at betale skat, hvis de kun har pensionens grundbeløb, ændring af reguleringspristallet til nettopristal m.m.

Men jeg skal altså nøjes med på den konservative folketingsgruppes vegne at give tilslutning til de foreliggende lovforslag.

Jes Lunde (SF):

Som det allerede er sagt, dækker det lovkompleks, vi har at gøre med her, jo det forlig, der blev indgået først på måneden i april om regulering af overførselsindkomsterne, og vi kan derfor tilslutte os det samlede lovkompleks.

Forhistorien for det var som bekendt, at der blev vedtaget en dagsorden i Folketinget den 18. maj 1989, som fastslog, at overførselsindkomsterne skulle reguleres med årslønsudviklingen. Det var en dagsorden, der blev vedtaget af regeringen, S, SF, CD og Kristeligt Folkeparti, men den havde jo det forspil, at regeringen havde foreslået helt at suspendere reguleringen af overførselsindkomster i 1989, og det var det, vi fik afværget ved at vedtage den dagsorden i sin tid.

I dagsordenen lå der også, at vi var villige til at ændre dyrtidsreguleringen for de sociale pensioner til en regulering med årslønsudviklingen, hvis vi samtidig kunne få garanteret de arbejdsløse, efterlønsmodtagerne, modtagerne af bistandshjælp m.fl. en tilsvarende udvikling. Det er det, der er opnået i kraft af dette forlig, og det er vi tilfredse med.

Det, vi har kunnet konstatere i alle de foregående år, er, at arbejdsløse, efterlønsmodtagere, bistandsklienter osv. har været udset som spareobjekt fra den borgerlige regerings side ved, at de i hele den borgerlige regerings levetid har fået en dårlig regulering af deres indkomster – i mange år har de oven i købet været sat fuldstændig i stå – og derfor har det været meget vigtigt for os at sikre disse grupper en ordentlig regulering.

Vi har lagt mærke til i pressen, at Fremskridtspartiet har tilbudt SF at lave et flertal for at beskytte pensionisterne imod enhver forringelse, men at det samtidig ville stille sig til rådighed for regeringen med hensyn til at lave nedskæringer i massevis for arbejdsløse, efterlønsmodtagere, bistandsklienter osv., og når sammenhængen har været sådan, er det klart, at vi ikke har kunnet bruge Fremskridtspartiet til noget. Vi har måttet afvise det og er i stedet gået i forhandlinger med regeringen for at få en ordentlig aftale.

I de forhandlinger, der har været ført, har S og SF i høj grad gjort fælles sag, og det synes vi har givet nogle gode resultater. Vi har gjort det til en fælles sag at kræve, at efterreguleringen bliver 100 pct. og ikke noget mindre, som regeringen spillede ud med, og vi er kommet igennem med et krav om 100 pct. efterregulering – med det forbehold, at 0,3 pct. reserveres til en pulje til selektive forbedringer. I den forbindelse har vi sikret os den klausul, at hvis man ikke kan finde et flertal for at foretage nogle selektive forbedringer, ryger også de 0,3 pct. over som en generel forbedring, så vi altså alt i alt er sikre på, at der sker en 100 pct.s efterregulering.

Det er en ordning, som vi synes er retfærdig nok og problemfri for de fleste grupper, men der resterede et enkelt problem for pensionisternes vedkommende, fordi de havde udsigt til en dyrtidsportion 1. januar 1991, og der vil derfor for dem blive tale om et vist tab i forbindelse med reguleringsskiftet. Tabet er ikke så nemt at sætte tal på; en uændret dyrtidsregulering ville have givet en overdækning i forhold til prisudviklingen, fordi forbrugerprisindekset ligger under reguleringsprisindekset, efter at der er gennemført en række afgiftsned sættelser for at modvirke grænsehandel.

Men vi var alligevel i S og SF enige om, at der var et vist tab for pensionisternes vedkommende, og derfor forlangte vi en politisk pris for reguleringsskiftet; vi forlangte nemlig 500 mio. kr. til forbedringer for pensionisterne for at lægge stemmer til at ophæve dyrtidsreguleringen. Og det er et krav, vi også er kommet igennem med.

De 500 mio. kr. bruges på den måde, at 320 mio. kr. bruges på at forhøje samgifte pensionisters grundbeløb med 2.070 kr. årligt, så det kommer op på samme niveau som alle andre pensionisters. Det var jo ellers før de pensioni-